

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

APRIL 2005

Misli Thoughts

LETO - YEAR 54
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

VELIKONOČNI KRISTJAN

Ko pišem te uvodne vrstice za Misli, ugaša življenje svetega očeta Janeza Pavla II.

Dobrih šestindvajset let je vodil krmilo vesoljne Cerkve in se v zgodovino vpisal kot »veliki« papež. Toliko izrednih stvari je storil, da jih je nemogoče na hitro predstaviti.

Kot rimski škof je obiskal 317 župnij od 333, kolikor jih je v škofiji, imel je 146 pastoralnih obiskov v Italiji, 104 krat pa je potoval v druge dežele na vse kontinente. Kako prisrčna so bila srečanja z ljudmi, smo lahko občutili ob dvakratnem obisku v Sloveniji. Leta 1996 je v Postojni zaklical mladim nepozabne besede: **»Papež `ma vas rad!«** Vsem pa je položil na srce, naj bomo ponosni na svoje starodavne korenine in hvaležni svojim prednikom, da so nam, tudi za ceno velikih žrtev, posredovali vero, upanje in ljubezen iz roda v rod. Danes pa smo mi na vrsti, da te vrednote zaživimo in jih posredujemo naprej. Vzpodbudil nas je z besedami: **»Korajža velja!«** Ob drugem obisku, 19.9.1999 pa nam je v Mariboru podaril prvega slovenskega blaženega škofa Antona Martina Slomška in nas opogumil s Slomškovimi besedami: **»Sveta vera bodi vam luč, materina beseda pa ključ do zveličavne narodove omike!«** S kakšno ljubeznijo je spremljal našo malo Slovenijo je dokazal tudi s priznanjem naše samostojnosti in s pozdravi v katerih nas je v slovenščini tolikokrat pozdravil.

Osebnost ga sprejemam kot svojega duhovnega očeta, saj me je on posvetil za škofa in mi takrat podaril škofovski prstan, ki je preprost, vendar zame neizmerno dragocen. Ob zadnjem srečanju, 10. decembra lani, ko sem se mu zahvalil za zaupanje ob imenovanju za ljubljanskega nadškofa, me je v osebni avdienci opogumil za odgovorno poslanstvo in me blagoslovil kot oče sina.

Danes vem, da me je za to službo posvetil svetnik.

Njegova sporočila v pisni obliki so obširna: okrožnice, apostolske vzpodbude, apostolske konstitucije, apostolska pisma, pet knjig; vse to razodeva veličino njegovega duha.

Posebno poglavje zasluži področje razglasitve za blažene in svetnike, skupno kar 1828 oseb, ki so dosegle čast oltarja.

Papež Janez Pavel II. med slovesno sveto mašo, posvečeno 1950 letnici krščanstva na Slovenskem v Stožicah - v Ljubljani, 18. maja 1996, okrog njega je bilo 105 000 vernikov.

Lahko rečemo, da se še noben papež v zgodovini ni srečal s tolikimi ljudmi in noben človek doslej na zemlji, ni bil tako poznan kot Janez Pavel II.

Svet se je v času papeževanja Janeza Pavla II. spremenil. Padel je Berlinski zid, totalitarni komunistični sistemi so se zrušili; ne v krvi, kot je bilo pričakovano, ampak s posvetitvijo sveta in posebno Rusije, Devici Mariji, kot je bilo naročeno v Fatimi. Kljub vedno novim žariščem nasilja in hudobije, vendarle človeštvo vedno bolj odkriva pomen človečnosti, usmiljenja, solidarnosti in duhovnih vrednot.

Katoliška vera v tradicionalnih okoljih upada, tudi v Sloveniji. Vendar se že oblikujejo nova jedra soli in kvasa, predvsem pa se število katoličanov povečuje v Aziji in Afriki. V zadnjih tridesetih letih se je število katoličanov na svetu povečalo za več kot 30%. Prav v trenutkih njegovega »odhajanja« se kaže izredno spoštovanje in občudovanje njegovega poslanstva tudi med nekristjani in celo med nevernimi.

Vsa življenjska sila tega svetega moža je prihajala iz vere v Vstalega Kristusa, ki je edini človekov odrešenik in iz popolne predanosti Mariji, saj je bil »ves njen« (Totus tuus). Če je v dosedanjem delu oznanjal z besedami, je zadnje dejanje njegove drame bilo popolno darovanje svojega trpljenja za Cerkev in svet.

Kot da bi vedel, da se bo kot živa evharistija daroval za nas, je razglasil leto leto evharistije in nas vse povabil:

»Vzemite in jejte, to je moje telo, ki se daje za vas!«

Ko sem zapisal ta stavek, sem izvedel, da je papež umrl (2.aprila 2005 ob 21.57). Oglasil se je veliki zvon v naših cerkvah in po vsej slovenski domovini.

Naj njegov lik velikonočnega kristjana za vedno živi v nas in nas spremlja na potovanju v večno domovino. Pozdravljam vse rojake v Avstraliji in vas blagoslavljam.

Alojz Uran, ljubljanski nadškof

BOG NAJ BLAGOSLOVI SLOVENIJO, NJENE PREBIVALCE IN NJIHOV TRUD ZA PRAVIČNOST, SOLIDARNOST IN MIR, je ob slovesu dejal papež 19. maja 1996 v Mariboru.

VOŠČILA NAŠIH ŠKOFOV

Spoštovani pater Ciril!

Najprej BOG PLATI za redno pošiljanje MISLI. Tako smo povezani med seboj, čeprav nas ločijo milje in milje.

Avstralija je daleč, dežela, ki jo bomo nekoč gledali le iz blažene večnosti. Bliža se sveta velika noč in velikonočni prazniki vse tja do prihoda Svetega Duha ob binkoštih.

Vam, Vašim sobratom v duhovništvu in redovništvu ter vsem Vam zaupanim dragim vernikom MOČ, POGUM, VZTRAJNOST IN MILOST OD PREMAGALCA SMRTI IN TEME!

Dr. Jožef Smej, mariborski pomožni škof

Spoštovanemu in dragemu gospodu škofu dr. Jožefu Smeju se zahvaljujemo za njegova voščila ter za redno spremljanje našega utripa pod Južnim križem. Občudujemo njegovo dobroto, skromnost, delavnost, vztrajnost in tolikere talente, ki jih uporablja v službi Vstalega Gospoda in mu želimo še mnogo ustvarjalnih let in čestitke

ob njegovem minulem bisernem jubileju. Pozdrave tudi ordinariju škofu dr. Francu Krambergerju, predsedniku Slovenske škofovske konference, in pomožnemu škofu dr. Antonu Stresu.

Dragi p. Ciril!

Tudi nas vse naj obsije zmaga Kristusovega vstajenja. Ta je razlog našega upanja in globoke radosti, ki jo voščiva v obilni meri in lepo pozdravljava.

**Škofa Metod Pirih in Jurij Bizjak
Koper, velika noč 2005**

Veliko avstralskih Slovencev je doma iz kopske škofije in za vse te pa tudi za nas vse so voščila naših pastirjev iz domovine kakor balzam. Pristrčne pozdrave in vse dobro škofoma Metodu in Juriju, škofu Metodu Pirihu pa tudi pristrčne čestitke ob jubileju – 20-letnici njegovega škofovskega posvečenja.

BLAGRI NAŠEGA ČASA

Blagor tistim, ki se znajo veseliti, zakaj vekomaj se bodo radovali.

Blagor tistim, ki znajo razlikovati pomembne stvari od nepomembnih, zakaj obvarovali se bodo mnogih skrbi.

Blagor tistim, ki se znajo odpočiti, ne da bi se izgovarjali, zakaj postali bodo modri.

Blagor tistim, ki znajo molčati in poslušati, zakaj sposobni bodo za velike stvari.

Blagor tistim, ki so pametni in ne jemljejo takoj vsega zares, zakaj pravilno bodo precenili okoliščine in prilike.

Blagor tistim, ki so pozorni na klic drugih, vendar ne čutijo, da so neobhodno potrebni, zakaj ti bodo resnično izžarevali veselje.

Blagor tistim, ki znajo opaziti male, pa tudi velike stvari, zakaj ti bodo polneje zaživel.

Blagor tistim, ki se znajo čuditi nasmehu in pozabiti na vsak jezen obraz, zakaj njihova življenjska pot bo osvetljena s soncem.

Blagor tistim, ki znajo vedno dobrohotno razlagati stališča svojega bližnjega in njegova nasprotovanja, zakaj, tako bodo pokazali pravo ljubezen.

Blagor tistim, ki mislijo, preden delajo, in molijo, preden mislijo, zakaj v življenju se bodo izognili neštetim nevšečnostim.

Blagor tistim, ki prepoznajo Kristusa v vseh ljudeh, ki jih srečujejo, zakaj našli bodo resnično luč in modrost življenja.

Izpod Triglava

Tone Gorjup

KDAJ NOVE ŠKOFIJE V SLOVENIJI?

Slovenska škofovska konferenca je na svoji 21. redni seji sredi meseca marca, ki je potekala v Domu sv. Jožefa nad Celjem, znova odprla vprašanje novih škofij v Sloveniji. Na njej so poleg večine škofov in apostolskega nuncija sodelovali tudi voditelji škofijskih pastoralnih svetov. Soglašali so, da nova škofija lahko nastane zaradi večje pastoralne učinkovitosti, obstajajo pa lahko tudi zgodovinski, geografski in kulturni razlogi. Škofje so predlog morebitnih novih škofij pripravili že leta 1998; takratne ocene razmer v Cerkvi na Slovenskem pa so v večini primerov aktualne tudi danes. Vprašanje koprške škofije je bilo rešeno že lani, ko je cerkev Kristusa Odrašenika v Novi Gorici postala "drugi sedež škofije". Tako se eden od koprskih škofov za vse večje praznike srečuje z verniki in duhovniki na Goriškem, medtem, ko je drugi v Kopru. Škofje so se tokrat strinjali, da bi v bližnji prihodnosti lahko dobili nove škofije v Celju, Murski Soboti in Novem mestu. Sklenili so, da bodo različne posvetovalne ustanove v okviru župnij, dekanij in škofije do letošnje jeseni pripravili predloge. Škofje bodo nato na osnovi zbranega gradiva svoje predloge posredovali Svetemu sedežu, ki je edini pristojen za ustanavljanje novih škofij. Te pa bi lahko dobili že prihodnje leto.

SLOVENSKI MUČENCI 20. STOLETJA.

Kongregacija za zadeve svetnikov je odgovornim, ki vodijo postopke za razglasitev slovenskih mučencev, poslala priporočilo glede njihovega dela. Odslej bosta dva procesa: za žrtve komunizma in drugi za žrtve nacizma. Odgovorni so doslej zaslišali že veliko število prič, v postopek pa je iz vseh treh škofij vključenih približno šestdeset kandidatov in kandidatke za mučence.

JUBILEJNI HALASOV SHOD.

V Lendavi in Veliki Polani so se v predzadnjem tednu postnega časa spomnili 60-letnice smrti duhovnika Daniela Halasa, enega izmed svetniških kandidatov iz vrst slovenskih mučencev prejšnjega stoletja. 16. marca 1945 so ga v bližini Hotize, ko se je vračal od spovedovanja iz Lendave v Veliko Polano, v bližini Hotize prijeli aktivisti. Zatem so ga med surovim pretepanjem odvlekli do Mure, ga tam na bregu ustrelili v glavo in truplo vrgli v reko. Ob 60-letnici njegove smrti so imeli v Lendavi Halasov shod. Začel se je s "Halasovim križevim potom", ki ga je napisal Lojze Kozar mlajši. V njem se prepletata Kristusovo in Halasovo trpljenje in njuna pot v smrt. Slovesnost se je nadaljevala s somaševanjem, ki ga je vodil ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Ob oltarju se mu je pridružilo 27 pomurskih duhovnikov. Na obletnico njegovega pogreba, 21. marca, pa je bila slovesnost v "Halasovem letu" v župnijski cerkvi v Veliki Polani. Vodil jo je mariborski škof Franc Kramberger. Blagoslovil je tudi novo sliko Danijela Halasa, ki jo je naslikal akademski slikar Štefan Hauko.

SLOVENCI PO SVETU.

Nova vlada Janeza Janše je ob nastopu obljubila, da bo posebno pozornost namenila rojakom v zamejstvu in po svetu. V ta namen je ustanovila poseben vladni urad, ki ga vodi Franc Pukšič. V državnem zboru pa za to področje skrbi komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Ta je napovedala, da bo v prvih mesecih svojega delovanja posvetila posebno pozornost Slovincem, ki živijo v sosednjih državah. V začetku februarja je tako njihova delegacija obiskala Avstrijo. Tam se je srečala s predstavniki slovenske manjšine na Koroškem in obiskala tudi avstrijski parlament na Dunaju. V mesecu marcu pa je obiskala še italijansko prestolnico. Srečala se je z italijanskimi parlamentarci, poslanci narodnih manjšin v poslanski zbornici in Slovenci, ki delujejo v vatikanskih ustanovah. V ospredju pogovorov so bila vprašanja, ki

zadevajo naši manjšini ter odnos državne in lokalne oblasti do njihovih potreb in pravic.

40 LET PO KONCILU.

Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani je ob štirideseti obletnici zaključka II. vatikanskega cerkvenega zbora pripravila v tednu po veliki noči teološki simpozij. Na njem so teološki profesorji s predavanji osvetlili nekatere smernice vatikanskega koncila, ki so vplivale na prenavo Cerkev v zadnjih desetletjih. V okviru simpozija sta bili tudi okrogli mizi o vlogi laikov v Cerkvi s poudarkom na razmerah v Sloveniji. Tečaj, ki je potekal v Mariboru in Ljubljani, so v skrajšani obliki ponovili še v Celju, na Mirnskem gradu in v Murski Soboti.

LJUBLJANSKI POTRES 1895.

Letos mineva 110 let odkar je Ljubljano in okolico prizadel močan potres. To se je zgodilo na velikonočno nedeljo, 14. aprila 1895. Potres, ki je najbolj prizadel mesto in okolico v smeri z lga proti Vodiciam, so čutili do južne Moravske in Dubrovnika. Zahteval je sedem smrtnih žrtev in poškodoval deset odstotkov stavb v mestu. Potres je bil povod za temeljito prenavo mesta. Dve leti zatem je v Ljubljani začela delovati prva potresna opazovalnica v Avstro-Ogrski monarhiji. Kot je že običajno, so se na veliko noč in na velikonočni ponedeljek zvrstile potresne pobožnosti od podružne cerkve na Hribcah pri Moravcah, do Šmarne gore, kjer se vsako leto zbirajo verniki okoliških župnij. Glavna popotresna pobožnost pa je bila v cerkvi sv. Jožefa na Poljanah. Nadškof Alojz Uran, ki je vodil bogoslužje, je v pridigi o ljubljanskem potresu med drugim dejal: "Človeških žrtev ni bilo veliko, je pa nastala velika materialna škoda. Skupna država Avstro-ogrška je poskrbela, da se je mesto Ljubljana hitro in lepo obnovilo, verniki pa so sklenili, da se bodo odtlej vsako leto zbrali k 'potresni pobožnosti', da bi bili obvarovani potresa. Ko se je vnema že nekoliko zmanjšala, se je pred petimi leti prav na velikonočno nedeljo popoldne okrog enih spet potreslo in nas znova vzpodbudilo naj lepo nadaljujemo z izpolnjevanjem te obljube naših prednikov".

UMRL ŠKOF VEKOSLAV GRMIČ.

Na veliki ponedeljek, 21. marca, je v Domu duhovnikov v Mariboru v 82. letu življenja po daljši boleznimi umrl naslovni škof dr. Vekoslav Grmič.

Dva dni zatem so ga pokopali na Pobreškem pokopališču v Mariboru. Pogrebno mašo je daroval mariborski škof Franc Kramberger, njemu pa so se ob oltarju pridružili drugi slovenski škofje, predstavniki sosednjih škofij in številni duhovniki. Naslovni škof "ucchitanski" Vekoslav Grmič se je rodil 4. junija leta 1923 v Dragotincih pri Svetem Juriju ob Ščavnici. Po duhovniškem posvečenju leta 1950 je bil šestnajst let dušni pastir na Vranskem. Obenem je nadaljeval študij in doktoriral iz dogmatične teologije. Kot profesorja na Teološki fakulteti v Ljubljani ga je papež Pavel VI. 27. februarja 1968 imenoval za pomožnega škofa mariborske škofije. V tem letu je postal ravnatelj obnovljenega bogoslovnega semenišča v Mariboru. Več let je bil generalni vikar, po smrti škofa Maksimilijana Držečnika leta 1978 pa upravitelj škofije. Ko je bil novembra 1980 za škofa ordinarija imenovan Franc Kramberger, se je škof Vekoslav Grmič odpovedal službi kapitularnega vikarja in ravnatelja bogoslovja, zatem pa še službi mariborskega pomožnega škofa. Na lastno željo se je posvetil predvsem profesorski službi na mariborskem oddelku Teološke fakultete, ki jo je opravljal do leta 1993. Pomožni mariborski škof Anton Stres je ob smrti škofa Grmiča poudaril, "da je bil pokojni škof poznan teološki pisatelj. Odprt je bil za pereča družbena in politična vprašanja. Prizadeval si je za dialog in ekumensko sodelovanje. Bil je globoko prepričan, da ima Jezusovo evangelijsko sporočilo odrešujočo in osvobajajočo moč tudi za sodobnega človeka. V svojem iskanju dialoga je včasih zastopal tudi drugačno mnenje, kakor je prevladovalo v katoliški Cerkvi, vendar pa se ni nikoli oddaljil od temeljnih resnic in vrednot, ki jih zagovarja katoliška vera in Cerkev. Hvaležni smo mu za njegovo pričevanje vere in upanja v Jezusa Kristusa in njegov evangelij".

NOVA VOJAŠKA KAPELA.

V mariborski vojašnici generala Rudolfa Maistra so sredi meseca marca blagoslovili novo kapelo, ki je posvečena svetemu Boštjanu. Slovesno mašo je ob tej priložnosti daroval mariborski škof Franc Kramberger, poleg vojaških kaplanov pa se mu je pridružil tudi evangeličanski škof Geza Erniša. Pri maši so bili tudi pripadniki 72. brigade Slovenske vojske in pripadniki drugih enot, ki so nastanjeni v vojašnici.

KOROŠKA POJE 2005.

V Domu glasbe v Celovcu je v nedeljo, 13. marca, potekala prireditev Koroška poje. Revija, ki jo pripravlja Krščanska kulturna zveza, že vrsto let družijo ljubitelji slovenske pesmi in besede na avstrijskem Koroškem. Letos je prireditev odmevala v znamenju pomembnih jubilejev. Pred 60. leti je bilo konec vojne, ki je zahtevala šestdeset milijonov človeških žrtev, pred 50 leti je bila podpisana Avstrijska državna pogodba, mineva pa tudi deset let od članstva Avstrije v Evropski uniji. Na reviji so se s pesmijo spomnili tudi duhovnikov Tomaža Holmarja in Silva Miheliča, ki sta na svojstven način bogatila kulturno življenje slovenskih zamejcev v Avstriji. Holmar je sooblikoval zamejsko pevsko kulturo kot glasbeni organizator in pedagog, bil je tudi soustanovitelj Zveze pevskih društev. Mihelič pa je bil za širšo javnost zaslužen predvsem kot skladatelj in glasbeni pedagog. Oba sta vodila seminarje za vodje cerkvenih in posvetnih zborov v okviru Zveze pevskih društev.

ŠKOFJELOŠKI PASIJON.

Strokovni odbor Škofjeloškega pasijona se je odločil, da aprila prihodnje leto znova oživi

dogodek, ki je leta 1999 in 2000 v Škofjo Loko pritegnil kar 53 tisoč obiskovalcev. Pasionska igra o Kristusovem trpljenju kapucina patra Romualda Marušiča iz leta 1721 je najstarejše v celoti ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku. Z novo uprizoritvijo pasijona bodo organizatorji počastili dva pomembna jubileja: 300 let kapucinov v Škofji Loki in 400 let kapucinov na Slovenskem.

NOV SVETOVNI REKORD V PLANICI.

Najboljši smučarski skakalci sveta so tudi letos s svojimi tekmovanji zaključili na planiški velikanki. Obiskovalci Planice so lahko v času od 17. do 20. marca videli več kot dvesto poletov prek 200 metrov. Vrstili so se osebni, državni, pa tudi svetovni rekordi. Slovenski rekord je najprej izboljšal Robert Kranjec, ki je skočil 223 metrov, zatem pa še Rok Benkovi, ki je na svoj 19. rojstni dan pristal pri 226 metrih. Tudi meja svetovnega rekorda se je večkrat premaknila. Finec Janne Ahonen je poletel 240 metrov daleč, vendar se ni obdržal na nogah. To je uspelo Norvežanu Bjornu Einarju Romornu, zmagovalcu zadnje tekme v sezoni, ki je z 239 metri postavil tudi nov svetovni rekord.

Dušanu Lajovicu za 80-letnico

Ste res dopolnil let
že osemkrat deset,
avstralski naš veljak?
Uspešen, neugnan,
po širnem svetu znan,
ne mož samo, ampak možak!

Vi, Dušan Lajovic,
ste domovine slišal klic.
Vse plemenito žrtvoval,
da naš slovenski rod
preživel bi povsod:
da stal bi in obstal.

Ko smrt je sjal fašist
in klal je komunist,
Vi slišal ste trpečih krik.
Svobode seme ste sejali,
življenje tvegali, trdno stal:
še druge klical na branik.

Ko dom rdeč ste zapustil,
na tujem ste garal, gradil,
podjetnosti slovenske zgled.
Tovarnar po vsem svetu znan,
v najvišjih krogih spoštovan,
povsod uspehov puščal sled.

Za samostojnost naroda
še Vaša Pisma so izšla.
Prisluhnila Vam vlada je.
Nazadnje UDBA trepetala,
ko knjiga Vaša jo izdala.
Da strla bi Vas, vse počne.

Da rodoljub ste in junak,
uspešnej naš in poštenjak,
to ste dokazal spet in spet.
Zdaj Vam in Vaši ženkici
vsa skupnost iz srca želi
še mnogo zdravih, srečnih let!

Hvaležni rojaki (dr. Edi Gobec, ZDA)

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO BOX 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783
 Fax: 02 9682 7692
 Email: valerian@pacific.net.au

VELIKONOČNI prazniki so za nami. Kar hitro so sledili božičnim, ker je bila letos zgodnja velika noč. Najbolj zvesti so prihajali h križevemu potu ob četrtkih in petkih, na tiho nedeljo pa je pred mašo tudi mladina sodelovala pri križevem potu. Cvetna nedelja je bila obeležena z obiskom fr. Chrisa Riley-ja, ki je znan širom Avstralije. Njegova organizacija je široko razpredena in se imenuje »Kids off the Street«. Že ime samo pove, da preskrbi kraje in poslopja, kjer otroci brez staršev dobijo varno zavetje. Poleg tega pa je fr. Riley zelo angažiran z zbiranjem denarnih sredstev za žrtve cunamija. Poleg ostale pomoči je do sedaj že organiziral sirotišnico za otroke, ki

Pater Filip blagoslavlja zelenje na cvetno nedeljo.

so izgubili starše. Sedaj zbira sredstva za drugo sirotišnico, tokrat v Sri Lanki. Zagovoreti pa je moral, da bo osebje, ki bo skrbelo za te otroke, muslimanske vere. Hvala lepa gospe Eleonori

White, ki je zbirala denar in ga izročila fr. Chrisu. Tako je zbrala okrog 7000 avstralskih dolarjev za njegovo odlično karitativno delo.

Na veliko sredo smo se udeležili večerne maše v katedrali sv. Patrika v Parramatti. Duhovniki smo obnovili duhovniške obljube, Lojzka in

Lojze Hušarek pa sta ob koncu maše prejela od škofa krstno in bolniško olje, p. Valerijan pa krizmo. Velikonočna procesija je bila na sam praznik. Hvala mešanemu zboru, ki je prepeval

Procesija z oljčnimi vejicami in butaricami na cvetno nedeljo v Merrylandsu.

TO JE DAN, KI GA JE NAREDIL GOSPOD! ALELUJA!

V velikonočni osmini nastajajo zapisi za aprilske Misli 2005. To je praznični čas, ko nas Cerkev v bogoslužju še vsak dan spominja: »To je dan, ki ga je naredil Gospod. Veselimo in radujmo se ga. Aleluja!« Zato boste na teh straneh našli polno sledov, ki jih je v nas zarisala letošnja velika noč, ki pa mora seveda kristjana zaznamovati skozi vse leto.

Uvodnik nam je napisal novi ljubljanski nadškof in slovenski metropolit msgr. Alojz Uran, ki je še vedno pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za pastoralo Slovencev zunaj meja matične domovine.

Nastajale so v zadnji uri življenja svetega očeta Janeza Pavla II. Med pisanjem je nadškof izvedel za papeževo smrt. Sveti oče Janez Pavel II. je dokončal svoje veliko poslanstvo v soboto, 2. aprila 2005, ob 9.37 zvečer, po vzhodnem avstralskem času je bila že 2. velikonočna - bela nedelja, praznik Božjega usmiljenja, ob 5.37 zjutraj.

Blagri našega časa, ki smo jih prejeli po posredovanju g. župnika Francija Straška pri Sveti Emi, naj postanejo tudi naši blagri, da bo »naša življenjska pot osvetljena s soncem«. O mnogih dogodkih iz Slovenije nas tudi tokrat seznanja Tone Gorjup v rubriki Izpod Triglava. Kako je bilo in kaj še bo po naših središčih, poročamo vaši duhovniki. V prazničnih dneh smo se »srečali« tudi z našimi misijonarji. Vaša dobrota je navzoča tudi v njihovem delovanju. Kako blagohotno deluje občutek katoliškosti in dobrega srca, ki ne pozna ne mej ne daljav!

Vem, da radi beremo poročila o poteh in vzponih, ki so jih naredili naši rojaki. V teh Mislih lahko sledimo našim alpinistom in plezalcem, ki so plezali v letošnjem marcu po avstralskih in novozelandskih gorah. Pa še nekaj o rojakih iz Tasmanije, te avstralske otoške zvezne državnice, ki jo je za tri Slovenije po površini, prebivalcev pa ima le pol milijona. In seveda zapis izleta rojakov iz Sydneya v organizaciji kluba Triglav Panthers. Njihovo veselje lahko spoznavate že na naslovnici na spodnji fotografiji. Človek gradi ceste in vedno večja letala, da premaguje razdalje. Človek je bitje na poti. Beyond Slovenia je plačan oglas, ki pa bralce Misli vedno seznanja s čim novim. Pisan je v angleščini, da ga lažje razume tudi mlajši rod. V sedanjem prispevku je poleg drugega tudi napoved ponovne oživitve slovenskega programa na televizijskem kanalu Chanel 31 v Melbournu. Hvala g. Florijanu Auserju in Veleposlaništvu RS iz Canberre za to darilo!

Velikonočni čas nas z melodijo nebeške pesmi ALELUJA bodri za vedro in veselo razpoloženje in sprejemanje še preostale poti in vzponov. Pa smo spet pri poti in na poti.

Prisrčno pozdravljeni, srečno in Bog živi! *pater Ciril*

Misli
april 2005
V S E B I N A

Velikonočni kristjan.....	3
Blagri današnjega časa.....	5
Izpod Triglava.....	6
Dušanu Lajovicu za 80 - letnico.....	8
Sv. Rafael Sydney.....	9
Historični arhivi.....	13
Sv. Družina Adelaide.....	14
Srečanje Slovencev na Tasmaniji....	15
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	16
Le kdo bi razumel nas plezalce, ali ne?.....	22
Klub Panthers St. Johns Park-Triglav.....	25
"Pred te barnakljem so se na mah stopile vse moje težave kot sneg na soncu." (Sv. Arški župnik).....	27
Zapoj veselo, o kristjan, veselja tvojega je dan!.....	28
Trop brez zvoncev.....	30
Beyond Slovenia.....	32
Oglasi.....	33

NASLOVNA STRAN MISLI:

FOTOGRAFIJA IZ SLOVENIJE: Novi viadukt Črni Kal, ki je bil odprt lansko leto, napravlja potovanje iz sredine Slovenije v slovensko Primorje krajše in lepše. Kakšen razgled se ponuja na hribčke in doline in seveda na sinjino Jadranskega morja!

FOTOGRAFIJA IZ AVSTRALIJE:

Slovinci iz Sydneya so se v letošnjem marcu v organizaciji kluba Panthers Triglav odpravili z avtobusom proti morju v smeri Gosford in se ustavili že malo pod klancem pri mostu Brooklyn ter se tam vkrcali na ladjo, ki jih je popeljala po lepih zalivih.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: naslovnica zgoraj,6.

Martha Magajna: naslovnica

spodaj,9,10,11,12, 25,26. Marija Anžič:

8,15,16,17,18,19,20. Jože in Marija Vuzem:

14. Marjan Kovač: 22,23.

Marija Brenčič, Milka Tomažič, Mimica Lapuh, Angelca Povh in Angelca Damiš (z leve na desno) v akciji na cvetno soboto v Baragovem domu. ANGELCI POVH smo ta dan tudi nazdravili za njenih mladostnih 70 let, ki jih je dopolnila 13. marca 2005. Marljivi in prizadevni Angelci se zahvaljujemo za njeno dobroto in kličemo nanjo Božjega blagoslova!

Prva maša na veliko noč ob 8. uri zjutraj je privabila gotovo okrog 180 ljudi. To je sedaj največje število zbranih pri osmi maši. Bil je lep dan pa še v tej noči smo ure pomaknili za eno uro nazaj in spet prešli na sončni čas. Deseta maša je bila res vstajenjsko praznična v vsej lepoti lepo oblikovanega bogoslužja in lepega sodelovanja – spet nad 500 ljudi. Res prisrčna zahvala pevkam in pevcem našega pevskega zbora pod taktirko izredno prizadevne Metke McKean in organistov Lentija Lenka, Katarine Peršič, Katarine Scott ter Chrissi Mesarič. In seveda zahvala mežnarjem, akolitoma Chrisu McKeanu in Marku Zitterschlagerju, ministrantkam in ministrantom, bralcem beril in pasijona, skupinam za redno in vzorno čiščenje in krašenje - hvala za pripravo ječe Fani Šajn in Francki Anžin, božjega groba Mariji Anžič; za krašenje Fani in Ireni Šajn; Anici Smrdel za skrb za cvetje in zelenje na oknih in dvorišču ter pri kozolčku; Olgi Bogovič za delo na vrtu; bralcem beril in pasijona, knjižničarki Mariji Oppelt, Tonetu Brnetu in Ivanu Trebše za urejevanje financ in Mariji za delo v knjižnici; hvala

mnogim za velikonočne dobrote, pomoč in darove in seveda misijonarki Mariji za njeno predano služenje skupnosti. Veliko lažje je veselo služiti v zavesti, da večina vendar vidi in ceni prizadevanje in napor. Nikjer ni nikoli nič samo po sebi ne dano ne narejeno ne samoumevno! Bogu hvala, da smemo biti tu pred Njim in mu služiti, kakor pravi evharistična molitev.

BELA NEDELJA, 3. aprila, praznik Božjega usmiljenja, je bila že v znamenju volitev za novi Pastoralni svet. Razdelili smo volilne lističe, na katere člani občestva napišejo tri imena in priimke ljudi, za katere menijo, da so vredni in da bodo dobro opravljali svojo službo. Lističe z napisanimi imeni bodo oddali tretjo nedeljo v aprilu, na 4. velikonočno nedeljo, 17. aprila, pri maši. Volitve za člana občestva, ki se zbira v St. Albansu, bodo v St. Albansu na drugo nedeljo v aprilu, po maši v cerkvi Srca Jezusovega. Seja tajništva volitev bo v ponedeljek, 18. aprila, ob 6. uri zvečer in zadnja,

Tilka Horvat, Rožica Pirc in Marta Krenos.

Ivan Mervar in Matevž Jereb.

JOŽETU AMBROŽU, ki je 9. marca 2005 dopolnil 80 let življenja, smo nazdravili v Hobartu na Tasmaniji.

Jože je doma iz Glažute pri Grčaricah in ima v Hobartu tudi brata Antona. Oba sta korajžna in zavedna Slovenca.

Na fotografiji so z leve na desno: Anton Ambrož, njegova žena Jessie in slavljenec Jože.

Naj Bog ohranja in poživlja vse naše dobre ljudi na Tasmaniji!

27. seja sedanjega Pastoralnega sveta isti večer ob 7.30. Na prvo nedeljo v maju, 1. maja 2005, bomo pri obeh mašah razglasili izvoljene in od skupin izbrane predstavnike novega Pastoralnega sveta za obdobje 2005 do 2010. Tisto nedeljo bomo začeli tudi s šmarnicami in ob koncu maše bomo zapeli litanije Matere Božje. V Kew bomo že proslavili tudi dan naših mater. Prva - ustanovna seja novega Pastoralnega sveta bo v ponedeljek, 2. maja 2005, z začetkom ob 7.30 zvečer v dvorani Baragovega doma.

Na belo nedeljo je bila ob 7. uri zvečer sveta maša za rojake iz **WODONGE in Alburya**.

MORWELL bo imel slovensko službo Božjo na četrto nedeljo v aprilu, 24. aprila, ob 6.00 zvečer.

KONZULARNE URE bodo v Kew v nedeljo, 24. aprila, od 11. do 14. ure. Naslednji dan, ponedeljek, 25. aprila, pa je praznik vseh, ki so dali svoje življenje za domovino – **ANZAC Day**. V letošnjem letu bomo obhajali 60-letnico konca 2. svetovne vojne in se bomo gotovo

Svet je velik pa tudi majhen! Tako je skupina Slovencev iz Melbourne kar dvakrat v istem dnevu srečala na Tasmaniji v Port Arthur in nato še v Hobartu sydneyjska Slovenca Olgo in Jožeta Lah (prva na desni strani fotografije). Njuna pot je bila praznovanje Olginega rojstnega dne. Z desne na levo: Olga Lah, Olga in Tone Bogovič, Hilda Vidovič; v zadnji vrsti z leve: p. Ciril, Marija Anžič, Franc Krenos, Stanko Debelak, Marta Krenos, Marija Debelak in Jože Lah.

veliko spominjali žrtev in težkih dni.

SVET SLOVENSКИH ORGANIZACIJ VIKTORIJE je pod predsedstvom g. Petra Mandelja ustanovil Slovensko dobrodelno in informacijsko pisarno - **SLOVENIAN WELFARE AND INFORMATION OFFICE**, ki bo uredil svojo pisarno v delu razreda Slomškove šole.

SLOMŠKOVA ŠOLA, ki je imela na cvetno nedeljo dan odprtih vrat, je prejela vpis samo šestih otrok iz treh družin. Učiteljice so tako sklenile, da bodo šolska vrata v letošnjem letu zaprta in mogoče bo drugo leto boljši odziv. Pri tem zanimanju je vedno neke vrste valovanje in priznati moramo, da je seveda tudi med nami čedalje manj družin, ki imajo otroke te starosti in še manj, ki so jih pripravljene poleg vseh drugih aktivnosti, voziti ob sobotah ali nedeljah še v slovensko šolo.

Pred podobno zagato je tudi Slomškova šola v

Merrylandsu, kjer učiteljice razmišljajo samo še o dveh urah pouka mesečno. Otroke, ki so se vpisali v šolo v Kew, smo že povabili in seveda nagovorili starše, da se pridružijo vrstam ministrantov. Tako bodo vključeni v slovensko skupnost, se učili slovenskih mašnih odgovorov in molitev pa tudi pripravili kaj za materinski in očetovski dan ter Miklavža. Kaj več bo pa pozneje na poletni šoli v Sloveniji ali na univerzi! Saj ne more Ciciban zapopasti vsega znanja v letih dveh, treh!

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA za odrasle, ki ga vodi Draga Gelt, deluje prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11. do 13. ure. Na zadnji seji Pastoralnega sveta je bilo sklenjeno, da je polletna vpisnina za tečaj \$50, celoletna pa \$100. Ob prijavi redno vsak tudi vpraša za stroške. Kandidati so že vsi zaposleni in četudi je plačilo majhno, je na drugi strani obveznost udeležbe nekoliko večja. Poleg kritja osnovnih stroškov se zviša še motivacija! Sedaj tečaj obiskuje pet študentov.

Plesalci folklorne skupine pred vajami.

FOLKLORNA PLESNA SKUPINA ISKRA je na velikonočni ponedeljek spet pričela z vajami. Pripravljajo se za dva nastopa, povabili pa jih bomo tudi za materinski dan. Za ta dan že pridno vadijo med velikonočnimi počitnicami moški našega pevskega zbora, povabili bomo tudi zbor Planinka.

ODŠLI SO :

FRANC MARCOLA je umrl 4. marca 2005 v Geelongu. Rojen je bil 05.10.1921 v vasi Podbela blizu Kobarida. V družini so bili štiri otroci. Živi samo še najstarejši brat Mirko, ki je na dan pogreba brata Franca dopolnil 86 let. V Avstralijo je prišel leta 1950 iz italijanskega taborišča. Leta 1952 de je poročil z Rito Lunardelli, doma iz severne Italije. Franc je svojo ženo naučil, da zelo dobro govori slovensko. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Ida, Max in Flora. Vsi trije so poročeni in imajo svoje družine. Franc je imel ob slovesu že tri vnuke in tri vnukinje. Bil je član slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu in eden prvih balinarjev. Prizadeval si je, da so tudi v društvu ustanovili balinarsko sekcijo. Rad je balinal in se družil s prijatelji, le zadnje dve leti mu ni več zdravje dopuščalo. Pokopan je bil 9. marca.

Hvala Lidiji Čušin za poročilo.

VIKTOR BIZJAK je umrl na svojem domu v Geelongu po dolgi bolezni 12.03.2005. Rojen je bil 27.06.1932 v Zagonu pri Postojni. V Avstralijo je prišel leta 1958. Delal je najprej pri International Harvester ter nato 25 let pri Fordu v Geelongu. Poročil se je s Hermino roj. Fatur v North Geelongu leta 1966. Rodila se jima je hčerka Mary, ki ima z možem Petrom McCarthy hčerki Sarah in Jennifer. Najmlajša ima rojstni dan na isti dan kot ga je imel njen stari ata Viktor. Bil je skrben družinski mož. Viktor ima v Geelongu tudi sestro Marico Semenič. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi Christ the King v Newcomb 16. marca 2005, pred mašo je bil rožni venec. Pokopana je na pokopališču East Geelong.

ALOJZ REZELJ je umrl 13.03.2005 v Werribee. Rojen je bil 01.05.1932 v Mirni peči na Dolenjskem. V Avstralijo je prišel leta 1957. Poročil se je z Anico roj. Rome in z njo je imel hčerko Sonjo in sina Lojzeta. Ta zakon je šel narazen in pred 18 leti sta začela skupaj živeti z vdovo Reziko. Alojz je bil član slovenskega kluba Ivan Cankar v Geelongu, kjer se ga s hvaležnostjo spominjajo kot veselega in dobrega člana. Pogrebno mašo smo imeli 17. marca ob 10. uri v cerkvi sv. Petra v Werribee

in nato pogreb na pokopališče Memorial Park v Altoni North. Od tu je bilo potrebno že hiteti na še en pogreb, v Geelong.

DANICA STERLE roj. FATUR je sestra Hermine Bizjak, žene +Viktorja Bizjaka. Rojena je bila 22.04.1929 v Šembijah. Umrta je 13.03.2005 v bolnišnici v Geelongu, tri mesece po operaciji raka. V Avstralijo je prišla leta 1954 in se leta 1955 poročila v Geelongu s Stankom Sterletom iz Koritnic pri Ilirski Bistrici. Rodili so se jima sinovi Stan, Frank in William, ki je že pokojni (+1986). Stan ima z Monico sina Nicholasa, Frank z Valerie hčerko Melisso, Mellisa pa ima že tri otroke: hčerki dvojčici Skye in Tailor in sina Reida. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi St. Thomas Aquinas v Norlane 17.03.2005, ob 1.30 popoldne ter nato pogreb na Western Cemetery v Geelongu. Pokojna Danica zapušča poleg svoje družine še sestro Hermino Bizjak, brata Milana v North QLD, brata Rudolfa v Ljubljani, brata Zdravka in Dušana v Šembijah, sestro Stano na Reki in sestro Frido v Kanadi, brat Tone pa je leta 1963 umrl po nesreči na delu v Perthu.

ANA LJUBIČ roj. TOPLAR je umrla v Austin Hospital v Melbournu 15.03.2005. Tudi to skrbno mamo je hitro razjedel rak. Rojena je bila 11.07.1944 v Radljah ob Dravi. V Avstralijo je prišla 2. maja 1962 in se poročila z Dinkom Ljubičem iz Splita. V zakonu so se jima rodili hčerke Linda, Silvia in Sandra ter sin Robert. Linda ima sina Matthew-ja, Silvia z Danielom Reardom imata Bawell, Daniela in Natasho. Ana zapušča v Melbournu tudi sestro Cilko Ninković, v Sloveniji pa devetdesetletno mamo Marijo Mori, polbrata Albina Mori v Muti, njen polbrat Janez, pravi Albinov brat, pa je umrl v Melbournu v 80.-letih. Molitve zanj smo imeli na cvetno nedeljo zvečer v naši cerkvi v Kew, pogrebno mašo pa naslednji dan, 21.03.2005, ter nato pogreb na Northern Memorial Park v Fawknerju.

IVAN ZELKO je omagal po dolgotrajni bolezn 20.03.2005 na svojem domu v Ringwoodu, severno-vzhodnem predelu Melbournu. Rojen je bil 10.04.1922 na Dolnji Bistrici v Prekmurju. V Avstralijo je prišel leta 1961 in se leta 1965 poročil z Irmo roj. Kustec iz Dolnje Bistrice. Bil je miren in delaven. Zadnja leta je veliko prestal zaradi bolezn. Molitev rožnega venca je bila v pogrebnem zavodu v Ringwoodu 29. marca zvečer, naslednji dan pa

smo imeli mašo zadušnico zanj v naši cerkvi v Kew. Zadnji dan marca so krsto s posmrtnimi ostanki odpeljali v Slovenijo. Z drugim letalom je tja poletela tudi žena Irma. Pokopan je bil na belo nedeljo, 3.4.2005, na domačem pokopališču na Dolnji Bistrici v župniji Črenšovci. Pozneje se bo v Slovenijo za stalno vrnila tudi Irma, saj ima tam še dve sestri. Pokojni Ivan ima še tudi sestro Marijo Gjerek na Dolnji Bistrici.

BORIS SPERNE je umrl 26.03.2005 v Morwellu. Na naslovni strani Misli januar – februar 2005 je na fotografiji četrti z desne proti levi v zadnji vrsti, njegova žena Vanda pa tretja v drugi vrsti z leve na desno, ko smo se po sveti maši zbrali na pikniku v znamenitem parku vrtnic v Morwellu. Boris je bil rojen leta 1926. Pogrebno mašo zanj so imeli 29.03.2005 v cerkvi Sacred Heart v Morwellu, kjer imamo vsak drugi mesec četrto nedeljo v mesecu Slovenci svoje domače bogoslužje. Pokopan je bil na Hazelwood pokopališču v Morwellu. Zapušča ženo Vando, hčerko Ingrid z možem Eddyjem in otroci Stevenom, Shane in Samantha ter sina Marka z ženo Lauro in otrokoma Kelly in Emmo.

ERIC HOJAK, rojen 04.03.1976 v Melbournu, je končal svoje življenje v prometni nesreči na velikonočni ponedeljek, 28. marca 2005. Ob 10.30 zvečer je policija prišla povedat staršem, kaj se je zgodilo. Eric je vozil kombinirani osebni in tovorni avtomobil, ki mu rečemo v Avstraliji »utility«. Na cesti je zadel v pločnik, vrglo ga je v drevo in bil je na mestu mrtev, na velikonočni ponedeljek ob 8. uri zvečer v Seafordu, delu Melbournu ob morju, kamor se je preselil pred štirimi tedni. Po poklicu je bil varilec in mehanik za motorje. Bil je tudi član motorističnega združenja in prav njegovi kolegi motoristi so mu pripravili svojevrstno motoristično slovo. Težka preizkušnja je za mamo Jelko roj. Čibej, ki je bila rojena v Mariboru staršem iz Primorske in očeta Edija, doma iz Čepovana ter sestro Andrejo in njeno družino (trije otroci). Ostaja jim v spominu kot fant plemenitega srca. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi 6. aprila ter naslednji dan pogrebno mašo ter nato pogreb na Templestowe pokopališču.

Vsem našim pokojnim naj Vstali Gospod nakloni srečo blaženosti, žalujočim pa nakloni moči, da bomo hodili naprej po poti življenja v luči svetlobe velikonočnega jutra.

p. Ciril

Le kdo bi razumel nas plezalce, ali ne?

V prejšnji številki MISLI (marec 2005) smo se vam predstavili ekipa 4 slovenskih plezalcev, alpinistov in popotnikov, ki smo koncem meseca februarja in v marcu potovali in plezali po avstralskih plezališčih in obiskali gore Nove Zelandije. Da smo nad obiskom navdušeni niti ni potrebno posebej poudarjati! V nadaljevanju podajam nekaj misli in utrinkov, ki so povezani predvsem s plezanjem. Predvsem zaradi tega smo, nenazadnje, potovali tako daleč.

Mount Arapiles (Avstralija)

Mount Arapiles State Park se nahaja v neposredni bližini nacionalnega parka Little Desert National Park. Od Melbourne, avstralskega drugega največjega mesta, je Mount Arapiles oddaljen približno 4 ure vožnje.

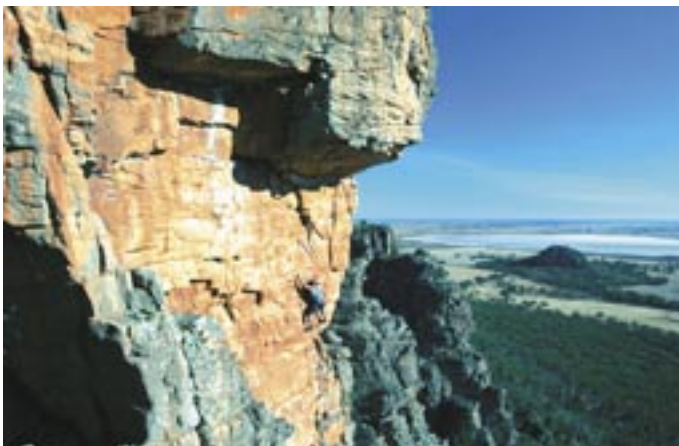
Mount Arapiles nas je takoj navdušil. Skalne tvorbe vseh barv in oblik, po nekje že kar preveč popackane od magnezija številnih plezalcev z vsega sveta, ki tukaj že desetletja iščejo meje lastnih sposobnosti, so res enkratne (**fotografija spodaj**). Prvotnim plezalcem, ki so tukaj plezali že pred več kot tremi desetletji in so v začetku plezali izključno na tradicionalen način, t.j. ob sprotnem nameščanju varoval, so sledili športni plezalci, ki so kar nekaj smeri opremili s svedrovci in na ta način omogočili nadaljnje dviganje težavnostne lestvice. Tako je leta 1985 legendarni, žal že pokojni, nemški plezalec Wolfgang Gulich preplezal slovito smer »Punks in the Gym«, ki je z oceno 32 nekaj časa slovela celo kot ena od najtežjih na svetu. (Številka 32, ki vam verjetno ne bo povedala kaj dosti, je ocena za težavnost plezanja znotraj avstralske težavnostne lestvice / najmanj 1 do največ 33, kolikor znaša ocena trenutne najzahtevnejše smeri).

Midva s Kruhijem (op.: Damijan Eržen / Kruhi je njegov vzdevek) nisva imela ekstremnih plezalskih ciljev. Imela sva le željo obiskati to nenavadno področje sten, kamnitih stolpov in skalnih osamelcev. Obenem sva upala, da bova tekom kratkega, slabe tri dni dolgega obiska, vsaj začutila utrip tega enkratnega avstralskega plezališča. Da plezalci z vsega sveta ne hodijo naključno v Arapiles, nama je bilo jasno že po prvem stiku s skalo. Še bolj pa sva bila navdušena, ko sva zadnji dan našega obiska uspela preplezati zelo previsno smer z imenom »A Taste of Honey«.

Po plezanju na Mount Hicks, na Novi Zelandiji, sva se že med poletom proti

Sydney-u odločila, da se še za dva (prekratka) dneva vrneva v Mount Arapiles. Sydney in Melbourne oziroma zanimivosti obeh mest ter neskončne plaže med omenjenima velemestoma sicer nudijo obilo možnosti za sprostitve in relaksacijo po napornem plezanju na Novi Zelandiji, a nikakor niso ustrezno nadomestilo za plezalske užitke, ki jih plezalsko »zasvojena duša« lahko doživi v previsnih stenah Mount Arapiles. Le kdo bi razumel nas plezalce, ali ne?

In potem smo zopet tu. Ko človek od strani gleda »narobe svet« oziroma previse Kachoonga, se mu zdi, da bo nekako šlo. Ko se spustiš po vrvi in od spodaj opazuješ mojstrovino narave, ti praviloma ni nič jasno. Še zadnje priprave, ureditev opreme, in začneš s plezanjem. Ko priplezaš pod strop, vpneš varovanje in iščeš prehod čez velikanski previs, pa se samo še sprašuješ: »Kdo vruga me je pa spraval sem gor?«. In potem globoko vdihneš ter si želiš le, da bi roke zdržale in da bi bil previs radodaren z oprimki... Potem pa, na robu preplezanega previsa, le še globok vdih olajšanja in krik radosti. Vse to in še več je smer »Kachoong«, ki sem si jo želel preplezati že, ko sem doma brskal po različnih plezalnih revijah in iskal informacije po internetu. Pa ne zato, da bi bila smer »Kachoong« posebej zahtevna. Sploh

ne! Le neka neverjetna želja in radovednost po doživetju ter spoznanju, ki ga lahko doživiš v velikanskem previsu me je gnala naprej. In bilo je vredno truda in obiska, verjemite mi!

Mount Hicks (Nova Zelandija)

Južne Alpe. Ime se največjemu in najvišjemu gorovju Nove Zelandije kar poda, saj hribi od daleč spominjajo na evropske Centralne Alpe, nahajajo pa se na Južnem otoku. Scenarij naše mini odprave smo izdelali že doma: Takoj, ko pridemo na Novo Zelandijo in dobimo "rent-a-car", se zapeljemo na območje nacionalnega parka Mount Cook in v tamkajšnjih gorah preplezamo kakšno zahtevno ledeno smer. In tako bi se tudi zgodilo, vendar naš scenarij ni predvidel vremenske fronte, ki se je ravno takrat pripeljala čez Tasmansko morje. Lepa reč, namesto plezanja v Alpah nas je kar takoj, na začetku našega obiska Nove Zelandije, čakalo klavno počestno klatenje z "rent-a-carom"... No, po štirih dneh so se nam tudi »vremena zjasnila« in začelo se je zares.

Gore v južnih Alpah nas že kar takoj na začetku presenetijo z dolgimi in napornimi ledeniki, ki vodijo pod vrhove in ki bi se lahko čisto dostojno znašli tudi v Himalaji ali Andih. Odkrito povedano, še nisem hodil po tako zahtevnem in dolgem ledeniku pod relativno tako nizko goro. Najprej za Novo Zelandijo značilne, nad močvirno travo dvignjene lesene stezice, potem naporen grušč mimo ledeniških jezer, ki ga nikoli ni konca, in končno sneg in led. Ledeniki so razdrapani in težko prehodni, zaradi obilnih padavin se pomikajo v doline precej hitreje kot drugod. Po podatkih, ki sva jih prebrala v vodniku, sva s Kruhijem pričakovala 9 – 11 ur dolg dostop. Ko ob deveti uri zvečer, v soju čelnih svetilk, še vedno iščeva pot med velikanskimi razpokami ledenika Hooker proti koči Empress, nama je jasno, da je vse zelo relativno. Še posebej časi, ki so potrebni za prehod zahtevnih ledenikov. Ko je dostop opravljen, pravzaprav niti ni važno, ali zanj potrebuješ devet, enajst ali petnajst ur. Težka nahrbtnika kar sama popadata z najinih ramen. Občutek varnega zavetja v funkcionalno opremljenem bivaku, po celodnevni hoji na ledeniku sredi veličastne gorske pokrajine, je enkratno (**fotografija zgoraj**).

Po dobri večerji se zlekneva na ležišča in čakava spanec, ki ga zaradi naporenega dne in posledične (pre)utrujenosti ni od nikoder...

Da sva zjutraj zaspala, verjetno niti ni potrebno posebej poudarjati. Ko sem ob peti uri zjutraj pogledal na uro, je bila zunaj še tema. Odločitev je jasna; malo bova še spala. Ko se naslednjič zbudiva, je zunaj že dan. Da sva zaspala, verjetno niti ni potrebno posebej poudarjati. Tolaži naju dejstvo, da stena ni pretirano visoka in da bo dan relativno dolg. Takoj zabrni kuhalnik. Kuhava, se oblačiva, na plezalne pasove obešava še zadnje kose opreme, v nahrbtnik roma še nekaj malenkosti. Pred kočjo še nekaj obveznih posnetkov, pogled pa že išče idealno linijo med slabo zasneženimi žlebovi v južni steni Mount Hicksa. Sama sva v celi gorski dolini, ki se zaključuje pod Mount Cookom, najvišjim vrhom otoške dežele. Mir motijo le podori serakov z okoliških sten in pobočjih.

Med prečenjem ledenika se pogled vse bolj pogosto ustavlja na znani smeri Gunbarrels. »A bo šlo ali ne?« je vprašanje, ki se poraja v najinih glavah. Spodnji del smeri, ki je pravzaprav skoraj navpična skalna plošča, na katero je nalepljena zgolj tanka plast ledu in snega, ne deluje prav optimistično. Zadeve se lotiva s skrajno resnostjo. Kakih dvesto metrov nad tlemi še vedno nisva čisto prepričana; bo šlo ali ne? Preizkušnja od naju ne zahteva le plezalnega znanja in spretnosti, pač pa tudi dobre in povsem mirne živce. Varovanje je provizorično in marsikje tudi stvar improvizacije. Skala, ki je še najbolj podobna premogu, ni primerna za uporabo skalnih klinov. Ledni vijaki v tankem in prhkem ledu

ne prijemajo. Med vrtnanjem sva praktično takoj na skali, ki nama poškoduje konice »šraufov«, kot plezalci imenujemo varovalne pripomočke za led. Ko na zadnjem varovališču v strmem delu zavrtam tri vijake, ki jih povežem še z obema zabitima cepinoma in prhlo ledeno svečo, še vedno nisem povsem prepričan, ali bi varovališče ob morebitnem padcu zdržalo obremenitev. In ko Kruhi nad mano mojstrsko prepleza navpično ledeno svečo, obenem odgovori na vsa vprašanja in razblini dvome o tem, ali bova splezala steno ali ne...

Sledi plezanje v malo manjši naklonini in čedalje boljših razmerah. Zadnjih 150 metrov pod robom stene so razmere odlične. Človek bi kar vriskal, pa nama izsušena grla, ob naravnost vročem vremenu, ne dajo pravega glasu. Po sedmih urah in pol z roba stene občudujeva okolico: Mount Cook, Mount Tasman, pa jezera in jezerca globoko spodaj, na zahodu pa megleno morje in zadaj za njim še pravo, Tasmansko morje. Obsediva za dobre pol ure, pojeva nekaj energetskih ploščic in spijsva nekaj tekočine. Najraje bi kar sedel in gledal, a misel na sestop nama ne da miru. Ko se v zadnjih sončnih žarkih, ki so obsijali steno Mount Hicksa, bližava koči Empress, nama v zavest prihaja dejstvo, da nama je uspelo. Popolnoma pa sva z vzponom opravila šele naslednji dan popoldan, ko v "kampu" po devetih urah sestopa odloživa nahrbtnike in si seževa v roke. Nekaj dni zatem spet opazujem Tasmansko morje. Tokrat iz letala, ki nas pelje nazaj v Avstralijo, točneje v Sydney. Kaj lahko človek prepleza v dobrih desetih dneh na Novi Zelandiji? Lahko veliko ali pa nič. Midva sva pričakovala malo več, a sva glede na okoliščine tudi z opravljenim več kot zadovoljna. Ko vse skupaj ne bi bilo tako daleč, bi bila tudi možnost za nove dogodivščine v novozelandskih gorah bliže. A verjetno potem te dogodivščine ne bi bile takšne, kot so.

Še nekaj tehničnih podatkov

Mount Hicks (3214 m) je gora v neposredni soseščini Mount Cooka (3766 m) in velja za enega najboljših plezalskih ciljev Nove Zelandije. Še posebej to drži za njegovo 600 metrov visoko južno steno, za katero so značilni ozki ledni žlebovi med skalnimi ploščami, tanek led, problematično varovanje (skala je zelo slaba), ne nazadnje

pa tudi zahteven dostop in sestop. Seznam avtorjev prvenstvenih smeri v tej steni je skoraj enak seznamu pomembnejših novozelandskih alpinistov zadnjih desetletij.

Tekom našega obiska na Novi Zelandiji sva Damijan Eržen – Kruhi (AK Vertikala) in Marjan Kovač (AO Mengeš), v nedeljo 13.3.2005, v 600 metrov visoki južni steni Mount Hicksa, preplezala kombinacijo zelo zahtevnih smeri Gunbarrels - The Curver (VI). Za vzpon prek stene sva potrebovala 7 ur in pol. Za sestop preko Harperjevega sedla, nazaj pod steno in do kočice Empress, sva potrebovala še nadaljnje 4 ure.

Dostop do stene, ki sva ga opravila dne 12.3.2005 po ledeniku Hooker do kočice Empress, pod južno steno Mt. Hicksa, je trajal dobrih 13 ur in pol, predvsem na račun razbitega ledenika in ledeniških razpok, ki so bile mestoma pokrite s svežim snegom. Dne 14.3. sva v slabih 9 urah opravila sestop do doline oz. izhodišča.

Na koncu mojega prispevka bi se rad, v svojem imenu in v imenu vseh članov naše mini odprave (Damjan Eržen, Aleš Vojska in Uroš Zagožen), še enkrat zahvalil vsem, ki ste nas med našim dvo-tedenskim bivanjem v Avstraliji gostili, nam omogočili izvedbo fotografskih razstav v slovenskem verskem središču Kew in društvu Planica, nam pomagali ter nam odkrili del sveta, ki nam je bil še pred kratkim neznanka. Še posebej pa bi se rad zahvalil gospe Luciji in gospodu Štefanu Srnc ter gospe Tereziji in gospodu Rudiju Simunkovič za njihovo vsestransko pomoč.

Vsem iskrena HVALA.

Marjan Kovač

MARIO JURČIČ

Builder - Lic. No. 15968
Member Master Builders' Association
ABN 28 589 647 832

Homes - Extensions - Bathroom renovations
under pinning - Specialising in all concrete
work - Repairing concrete cancer - Concrete
pools & spas - Landscaping and pavers

QUALITY SERVICE - FREE QUOTES

Za slovenske upokojence v Sydneyu in okolici 10 % popust

PO BOX 384
Frenchs Forest 1640

Phone: 02 9984 1869
Mobitel: 0425 293 647

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

NA IZLETU V BOBBIN HEAD

Izleti članov kluba Panthers Triglav pridejo na vrsto približno vsak drugi mesec. Klub običajno prispeva po deset dolarjev k ceni izleta za vsakega člana in tako je cena izleta kar precej zmerna. Pretekli mesec smo se odpravili na lepo sončno nedeljo v marcu na vse zgodaj z avtobusom proti morju v smeri Gosford, le da smo se ustavili že malo pod klancem pri mostu Brooklyn in se tam vkrcali na ladjo. Avtobusni izlet je lepa priložnost za prijatelje, da uživajo prijetno družbo znancev in prijateljev, na vsakem izletu pa se vedno najde tudi število Slovencev, ki niso imeli mnogo stikov z drugimi ljudmi iz naše skupnosti, pa si šele sedaj ustvarjajo prijateljske vezi in poznanstva. Iz Brooklyna smo se dve uri vozili navzgor po široki reki in ob odlični kavi, čaju in domačih keksih nam je čas hitro potekel. Ravno ob pravem času, okrog poldne, smo se pripeljali do parka v Bobbin Head, kjer nas je že čakalo BBQ kosilo. Ob dobri hrani, kozarčku dobrega vina (ali dvema), kakor se za Slovence spodobi, petju, šalami in prijateljskem pogovoru je kmalu prišel čas, da smo se spet

vrnili na avtobus, ki nas je čakal v parku in se zadovoljni odpravili domov.

Med potniki na avtobusu, ki je bil zaseden do zadnjega kotička, smo imeli tudi obiskovalce iz Alburyja, Karolino Rituper z možem Ernestom. Oba je na izlet povabil Karolinin brat Vinko Dajnko iz Sydneya, ki je bil prav vesel sestrinega obiska. Naslednji izlet bo v soboto, 14. maja, v Kangaroo Valley, in kot ponavadi, sprejema prijave z depozitom Martha Magajna - telefon 9609 6057.

PIRHE SMO BARVALI

Naša učiteljica Vera, ki vodi naš Tai Chi tečaj, zna še veliko drugih spretnosti. Tako smo malo pred veliko nočjo pripravili tečaj barvanja pirhov z metodo, ki je dobro poznana tudi v nekaterih delih Slovenije, s pomočjo vročega voska. Za to so potrebne goreče sveče, posodica voska, kozarci z različnimi barvami, posebno pisalo, s katerim se vroči vosek prenaša na pirhe in seveda jajca.

Na nepobarvana jajca lahko s svinčnikom narišete vzorec, ki ga želite, potem pa z voskom sledite delu vzorca, ki ga želite najprej ohraniti v osnovni barvi, preden je jajce pobarvano.

Z namakanjem pirhov v različnih barvah se dobijo čudovito pisani vzorci, problem je le ta, da če je pirh res lepo porisan, je to prava umetnina in je preveč lep, da bi ga lahko pojedli. Take pirhe je treba seveda ohraniti za spomin in v ta namen jih na koncu tudi prevlečemo z lakom, da se bolj ohranijo.

**Vinko Dajnko, Tončka Buchner
ter Ernest in Karolina Rituper
iz Alburyja.**

**Barvanje
pirhov
v Klubu
Panthers
Triglav.**

Tai –chi vam je na razpolago vsak ponedeljek ob 10. uri dopoldne, vsak torek zvečer ob 7.00 in vsako soboto ob 10.00 dopoldne, barvanje pirhov pa se lahko učite vsako leto pred veliko nočjo, pa tudi med letom, po dogovoru z učiteljico.

BALINARJI

Včasih človek premišluje, kdaj smo utegnili hoditi v službo, ko pa imamo toliko dela sedaj, ko smo upokojeni. Balinarji imajo redna balinarska tekmovanja vsako sredo popoldne in skoraj vsako nedeljo, vmes pa ženske balinarke sodelujejo tudi na tekmovanjih v Balinarski zvezi NSW. Od osmih triglavskih tekmovalk so trenutno na drugem mestu v NSW dvojka Ivica Kroke in Marija Krančič, medtem ko sta Dora Hrvat in Lidija Jeraj na petem mestu, čaka jih pa še tekmovanje proti balinarkam iz Durala.

Mladinska balinarska skupina kar dobro napreduje. Zaenkrat imamo v skupini mladih štiri člane: Brock Hunter, Luke Miner, Jason Barnett in Dean Watson. Organizacijski vodja skupine je Steve Miner, ki je tudi član klubskega odbora. Začetek je dober, upamo pa, da bomo pridobili še več mladih in med njimi še posebno kaj mladincev slovenskega rodu.

**Triglavski in kitajski mladi
tekmovalci s svojimi trenerji.**

Pred veliko nočjo so bili gostje triglavskih mladincev njihovi vrstniki iz Kitajske, ki so se na baliniščih Triglava pripravljali na mladinsko prvenstvo Avstralije, kjer bodo tekmovali kot gostje. V času, ko to pišemo, je prvenstvo še v bodočnosti - konec tedna, 1., 2. in 3. aprila, v klubu Marconi. Kako pa se bodo naši mladinci odrezali, bomo še videli. Upoštevati moramo, da mladi balinarji trenirajo šele šest mesecev, medtem, ko njihovi najnevarnejši nasprotniki iz kluba Marconi balinajo že dve leti.

KAJ JE ŠE NOVEGA V KLUBU?

Uspešni so bili koncerti prekomorskih obiskovalcev. Pevec Sergio Pavat iz Istre je nastopil s popularnimi istrskimi, dalmatinskimi in italijanskimi

pesmimi ob burnem sodelovanju publike, ki ima še vedno najrajši stare in dobro poznane pesmi. Godalni kvartet zamejskih Slovencev iz Benečije in Julijske krajine, ki je nastopil na velikonočno nedeljo, je prinesel resnejšo in svečano noto v koncert. Visoka kvaliteta glasbe in glasbenikov je navdušila poznavalce klasične glasbe, medtem ko so tisti, ki za tako glasbo niso ravno navdušeni, bolj pohvalili harmonikarja, ki je bil tudi med obiskovalci in je zelo lepo zaigral nekaj poskočnih. V mesecu aprilu bomo imeli poleg rednih balinarskih tekmovanj tudi redni mesečni ples v

nedeljo, 17. aprila, nato pa redno svečanost za Anzac dan, ko se zberejo člani popoldne okrog pete ure, po končanem balinarskem tekmovanju za Anzac pokal pred spomenikom Ivana Cankarja in počastijo spomin na vse padle v vseh vojnah. MATERINSKI DAN v mesecu maju bo proslavljen s posebno buffet pojedino za odrasle, s poudarkom na morskih specialitetah in s posebnim jedilnikom za otroke. Za ples bodo igrali naši priljubljeni glasbeniki ansambla »The Masters«. Rezervacije so nujne in jih lahko naročite na klubski številki telefona 9610 1370.

“Pred tabernakljem so se na mah stopile vse moje težave kot sneg na soncu.” (Sv. Arški župnik)

Dragi prijatelji!

V letu evharistije se vam na kratko oglašam z besedo zahvale, z najlepšimi željami za največji in upanja polni praznik Gospodovega vstajenja. V skrivnosti Jezusa Kristusa vam želim, da spoznate v duhu in resnici Boga in da po Njem odkrijete tudi sami sebe in svojo skrivnost, svojo neutešeno hrepenenje po življenju. Naj vam ga Gospod obilo daje od znotraj, v vas, v vašem srcu in v resničnostih družbenega dogajanja.

Prepojen z lučjo velikonočne skrivnosti gledam na čas od božiča in odkrivam kar nekaj velikonočnih dogodkov, se pravi tistih, ki niso ostali zaznamovani samo s človeško negotovostjo, nepopolnostjo, nejasnostjo, grešnostjo, trpljenjem, marveč so »vstali« v zmagi, veselje, toplino, upanje, prijateljstvo...

Za našega brata Gabrijela smo postavili delavnico, v kateri sedaj mirno, počasi in natančno opravljamo mizararska dela.

Naučil sem se preprostega, skromnega življenja s kolesom. To omogoča veliko osebnih stikov z ljudmi. Uničuje mit o bogatem belcu in me ohranja v fizični moči.

Z mladimi v katoliški srednji šoli in v župniji smo skupaj preživeli veliko trenutkov molitve, razmišljanj, odkrivanja Boga in sebe. Globoko smo odkrili hrepenenje in odprtost mladega srca, njegov polet, pa tudi naivnost, ki ga zabrede v precej trpljenja.

Pri verskem pouku v srednji šoli smo stkali nekaj trajnih in veselih prijateljstev, ki se niso ustavila le pri kristjanih, marveč so šla do kristjanov drugih Cerkva, do animistov in do muslimanov. Med mladimi smo vsi

le ljudje, smo prijatelji, smo nasmejani, smo skupaj...

Med muslimani sva s sobratom Huguesom kot predstavnika katoliške Cerkve živela muslimanski praznik tabaski (Abraham je daroval ovna namesto svojega ljubega sina Izaka). Srečanje je potekalo daleč od kakršnegakoli fundamentalizma in prezirljivega gledanja. Bilo je prijazno, spoštljivo, duhovno...

Po šestih letih odsotnosti sem šel ponovno maševati v Permo, kjer sem začel svoje misijonsko življenje pre 10. leti. V nekem smislu je to bila pot k izviru misijonskega življenja. Med vsemi spomini so ostali le lepi in pretresljivi, globoko zapisani v moje doživljanje in spomin.

Izkušnja življenja v mednarodnem bratstvu prinaša vso kulturno in značajsko različnost, a na čelu vsega je medsebojno spoštovanje, dopuščanje osebne svobode in globoka vez v Kristusu, ki nas vsakodnevno povezuje s svojo besedo in evharistično navzočnostjo.

Vezi z Nadobo in predvsem s p. Milanom ostajajo stalne, priložnostne, a vedno polne domačnosti. Le z njim je mogoče v polnosti biti in se izraziti kot Slovenec...

Februarja smo s tridnevnicco praznovali župnijski praznik sv. Bernardke. Najprej smo si ogledali video film o njenem življenju, naslednji večer je sledil koncert vseh župnijskih zborov (kot da so se vsi hudobni duhovni zarotili proti nam: močan veter in dež – kar se za 19. februar tukaj zgodi zelo redko. Istočasno je zmanjkalo elektrike in znašli smo se pri svečah, brez ozvočenja. Čez pol ure je bilo konec električnega mrka in nadaljevali smo v cerkvi.). V nedeljo pa je škof Pascal povzdignil slovesnost z jasno,

močno in vere polno besedo. Posebno pričevanjsko moč smo doživljali tudi ob slepem škofijskem generalnem vikarju, ki živi na območju naše župnije. Govoril nam je o začetkih pet let stare župnije sv. Bernardke. Po sv. maši smo imeli župnijsko tombolo, različne igre, jedačo, pijačo, glasbo za mlade... Državno podjetje za bencinske derivate še vedno gode s svojo neorganiziranostjo in podkupljivostjo, zato so ljudje prisiljeni že zelo zgodaj v dolgih vrstah čakati na bencin in nafto, s katerima upajo preživeti dan. Istočasno si posamezniki te derivate preskrbijo (v Togu, ali celo pri delavcih bencinskih postaj v Beninu) in jih po občutno višji ceni prodajajo, da lahko živijo. Zdi se, da «miš-mašenje» nekemu ustreza in da je to eden od razlogov, zakaj odgovorni nočejo urediti normalne oskrbe z gorivi. Takšnih in drugačnih cvetk gospodarskega in družbenega življenja je kar nekaj. Ker jih zaenkrat ni mogoče spremeniti, je potrebno z njimi živeti.

Veselja polno je pričakovanje krsta 41 katehumenov v naši župniji. Priporočam vam jih v molitev. Vera je res dar, izmoljeni dar.

Še enkrat vam voščim globinskega veselja polno veliko noč. Veselimo se svoje vere, Cerkev in pripadnosti Vstalemu Gospodu. Nikoli ne pozabimo: Vstali ni mrtvi Bog, ki molči, marveč sem lahko le jaz tisti, ki ga pogosto ne slišim. Ostajamo eno v misli, besedi in molitvi. Mir in dobro!

Pepi Lebreht, ofm

B. P. 280 NATITINGOU, BENIN, AFRIQUE

tel. : (00229)82.22.86

e-pošta: pepi.lebreht@rkc.si

Srečen je, kdor sebe in druge sodi z isto strogostjo. Še srečnejši je tisti, ki je strog do sebe in prizanesljiv do drugih. Najsrečnejši pa je, kdor sodi samega sebe in se popolnoma vzdrži sojenja drugih. (Lanza del Vasto)

ZAPOJ VESELO O KRISTJAN, VESELJA TVOJEGA JE DAN !

Velika noč stopa, v naše življenje kot praznik veselja in upanja, kot dan, ki ga brez osebne močne vere ne moremo prav razumeti. Kristusova zmaga nad smrtjo je žarek sreče za vse ponižane in razžaljene, kot bi se izrazil naš veliki pisatelj Ivan Cankar, je upanje za vse trpeče ljudi po vsem svetu. A ne le zanje, tudi za nas, ki smo s krstom stopili na pot vere, je to dan, ki ga je naredil Gospod.

Pomislimo na naše slovensko velikonočno jutro. Zgodaj zjutraj, ko je še napol tema, se odpravimo na pot do domače župnijske cerkve, kamor odhajamo kot žene iz evangelija, da bi ob bližini Kristusovega groba začutili moč njegovega vstajenja. Okrog nas vse žari od nove pomladi, ki se prebujata v mladem jutru. Duhovnik vzame iz Božjega groba monštranco, odgrne tančico na njej, se obrne k ljudem in jim oznani: » ALELUJA, Zveličar naš je vstal iz groba, vesel prepevaj, o kristjan...«. Radostno se oglasijo zvonovi, bandera zavihrajo v pomladnem vetru in ljudstvo se odpravi na pot za Vstalim Gospodom. Šele sedaj se srca prebudijo, zavriskajo od sreče in v prsih zaigra plamen upanja: ODREŠENI SMO S TRPLJENJEM, S SMRTJO IN VSTAJENJEM KRISTUSA, KI JE ZA NAS PREMAGAL GREH IN SMRT IN VSTAL V NOVO ŽIVLJENJE. Slovensko Božje ljudstvo zavriska in zapoje iz vse duše in iz vsega srca: » Vstal je Kristus, Aleluja, vstali bomo tudi mi, vsi zapojmo Aleluja tudi Božji Materi.«

Ta pot vsakega med nami vodi od velikega petka do velikonočne nedelje. To je pot človeškega življenja, ki ni vedno z rožicami postлана, ki je včasih polna bolečine, osamljenosti, razočaranj in večnega iskanja smisla življenja. A s predano, živo vero v srcu nas pripelje do VSTALEGA, ki pravi: » Mir vam bodi!« Tudi misijonarju ob tem največjem dogodku v človeški zgodovini zaigra srce in zato radostno obhaja velikonočno skrivnost med ljudstvom, h kateremu je poslan. V mislih in molitvah pa je na ta sveti dan posebej povezan z domovino, s svojimi domačimi, prijatelji in znanci. Lahko rečem z vami vsemi, ki mu, kot žena Veronika Jezusu, z dobroto brišete potne kaplje z obraza ali kot preprosti kmet Simon, ki ga velikodušno podpira z dobrimi deli, ko mu pomaga nositi Kristusov in njegov križ.

Slovenski misijonarji v Malaviju in Zambiji vam želimo Veselo veliko noč v upanju, da Vstali te dni skrivnostno vstopa skozi vrata vašega srca in vam pravi: »Mir vam bodi!« Dragi prijatelji, dragi dobrotniki, ostanimo še naprej povezani z molitvijo in dobrimi deli. Naj nas in vas v izvrševanju krščanske dobrote in ljubezni podpira moč Sv. Duha, ki ga Kristus ob svojem vstajenju velikodušno pošilja med svoje apostole in učence.

ČASTILJIVA OBLETNICA

V tej velikonočni številki bi vam radi predstavili nekaj drobcev iz življenja in dela naših slovenskih

jezuitskih misijonarjev v Zambiji in Malaviju, ki bodo letos skupaj z njihovim generalom p. Petrom-Hans Kolvenbachom, ki načrtuje obisk v teh dveh državah. S sobrati misijonarji, ki prihajajo iz številnih dežel, bo praznoval 100 letnico prihoda jezuitov v ta predel Afrike. Prvi misijonarji jezuiti so prišli iz Francije, nato Poljaki, Irci, Američani in Hrvatje. In za njimi še drugi. Tudi močna skupina Slovencev.

Kaj je pomenil prihod slovenskih misijonarjev v Zambijo pred davnimi leti, je razvidno šele danes, ko občudujemo župnijske postojanke v Katondwe, Mumbwi, Nangomi, Nampundwe in potem pet čudovitih centrov duhovnosti v mestu Lusaka: Matero, Kizito, Lilanda, Chunga, Chelston. Božja previdnost je poslala te marljive slovenske fante, da so z veliko žlivo zajeli darove Svetega Duha in pomagali graditi živo občestvo matere Cerkve v Zambiji in Malaviju. Božja Previdnost je v srcu Evrope izbrala majhen narod, da izmed sebe poišče pogumne, plemenite in za Božje delo pripravljene mlade ljudi, da bodo ponesli luč prave vere v vroče srce Afrike. A ne le vere, tudi omiko in napredek. In to delajo še danes. Lep primer takšnega zagnanega dela je Nangoma. Ta misijonska postojanka je bila zamisel enega samega človeka, p. Stanka iz Kovorja, ki je kot dober kmet zavihal rokave, se prekrizal in začel dobrih 100 km iz Lusake graditi sredi prave divjine pravo pravcato mesto v veselje Bogu in ljudem. Bogu hvala vekomaj!

Te spodbudne misli nam je napisal p. Radko Rudež, naš pojoči misijonar, ki nas je razveselil še z nekaj drugimi spodbudnimi novicami iz svoje misijonske postojanke. Svojih 83 let ne čuti. Poln je mladostne svežine in kot kaplan deluje na najstarejši misijonski postojanki v Kasisiju, kjer je veliko obdelovalne zemlje. Tam stoji ena najboljših kmetijskih šol v državi. Na noge jo je postavil jezuitski brat iz Kanade. Drugi ponos misijona je srednja šola za dekleta, ki jo vodijo redovnice. Ob šoli imajo tudi noviciat. Samo lani so vanj sprejele več kot 20 novink. V šoli, ki slovi daleč naokrog, se izobražuje preko 300 deklet. Po končanem izobraževanju zelo hitro najdejo zaposlitev. Poljske redovnice so v župniji ustanovile tudi sirotišnico »Naš dom«. V tem čudežno lepem okolju, polnem najrazličnejšega cvetja, skrbijo za 240 sirot, od dojenčkov pa do tistih, ki končujejo osnovnošolsko izobrazbo. Redovnicam pomagajo domača dekleta, ki se ob delu marsikaj naučijo. Trenutno jih je kar 50. Radko jih obiskuje dvakrat tedensko, zanje mašuje, moli in poje ter se veseli življenja. Takole je zapisal:

»Veliko časa posvetimo petju, pojemo cerkvene in posvetne pesmi, zelo veliko slovenskih napevov. Za praznik Jezusovega rojstva sem otroke naučil preko 20 slovenskih božičnih pesmi: Poslušajte vsi ljudje, Hej pastirčki, Rajske strune, Glej zvezdice božje... Kako vse to lepo zveni iz otroških src! Zelo blizu jim je naša slovenska melodija. Prav narodne pesmi imajo najrajši. Pesem »Zabučale gore« je prava uspešnica. Kako lepo ti petletna deklica zapoje: Moja mlada leta, niso užila sveta... Oko se mi zarosi, ko zaslišim tisto znano: V dolinci prijetni je ljubi moj dom... Res, rad sem s svojimi ovčicami in jim preko pesmi vlivam veselje do življenja.«

Eden od naših misijonarjev za Veliko noč takole razmišlja:

»Čeprav je pri nas deževna doba, je prav prijetno toplo in velikokrat sončno. Vse je v bujnem razcvetu, tokrat je bilo ravno prav dežja, da je zemlja pokazala vso razkošnost barv in oblik življenja. Ko zjutraj stopim na prag misijonske hiše, že zagledam na bližnjem drevesu opico, ki čaka, da bo kaj dobila za pod zob. Na vrtu se oči razveselijo lepih rož, ki bogatijo to pokrajino in srce zavriska od sreče. Koruza, ta afriški vsakdanji kruh je skoraj dozorela za obiranje. Veselje žari iz obrazov otrok in odraslih. Tudi z mojega obraza sije vstajenjska sreča. Vem, da me na več kot 90. podružnicah čakajo ljudje odprtih src, da tudi to velikonočno jutro slišijo odrešilne besede našega Gospoda in Zveličarja: »Mir vam bodi..., ne bom vas zapustil sirot..., poslal vam bom Tolažnika..., ostanem z vami vse dni do konca sveta.« Duh se okrepi, ob praznem grobu v velikonočnem jutru, ko sem kot apostola Peter in Janez spoznal, da je Kristus moral vse to pretrpeti, da je odšel v svojo slavo, bom tudi jaz lahko ljudem oznanal: »Nič ni tako temno, da ne bi postalo svetlo, nič več nismo sami v naših naporih za graditev boljšega sveta. Pred nami stopa Vstali Kristus in nam kaže pot, po kateri se pride do resnične sreče. Pojdimo po tej poti, nosimo vedro svoj križ misijonarstva, tudi uboštva, lakote, trpljenja in bolezn, saj vemo, da nas na cilju čaka večna velika noč, ki nam jo je s trpljenjem, smrtjo in vstajenjem zaslužil in prinesel od mrtvih vstali Odrešenik.«

BOLNIKI POTREBUJEJO DVOJNEGA ZDRAVNIKA

Kasungu je eno večjih mest v Malaviju. Tu so v času prvega predsednika države Kamuzu Bande živeli zelo premožni ljudje. Mesto je cvetelo od blagostanja, saj jim je stal ob strani prvi mož v deželi, ki je bil rojen

prav blizu tega mesta. Ob vznožju gore Kasungu si je postavil čudovito predsedniško palačo in skrbel, da so ljudje živeli v lagodju in niso poznali revščine. Za mlade je dal zgraditi Akademijo in poskrbel za odlične učitelje iz domovine in tujine. Ljudje so gradili lepe hiše, obdelovali zemljo, prodajali pridelke in si marsikaj privoščili. Ker je bil predsednik odločen mož, so iz dežele iztrebili delomrzneže in tatove, ki so v zadnjih letih postali prava nadloga. A še večja nesreča je v teh letih doletela prebivalstvo, saj je velika bolnica v Kasunguju prepolna bolnikov z neozdravljivo boleznijo, še več takih pa se najde po domovih v mestu in okolici. Zdravnik, ki se že dolgo ukvarja s temi bolniki, je potožil: »Rad bi mnogim pomagal, a njihova bolezen tako hitro napreduje, da jih božja dekla smrt prej obišče kot jaz z zdravili, še posebno, ker je

moj stari avto večinoma v popravilu. Kako napačen način življenja hitro uniči srečo, blagostanje, mirno družinsko življenje !...

»Prav z istimi problemi se srečujem vsakodnevno tudi sam,« pravi p. Stanko Rozman, ki si je v zadnjem času zadal nalogo, da v tem preizkušenem mestu za bolnike z aidsom zgradi posebno ambulanto z medicinskim osebjem, s prostori za bivanje, za pogovor in za zdravljenje. »Prepričan sem, da ti ljudje potrebujejo poleg zdravnika za telo še zdravnika za dušo, ki je od te hude preizkušnje težko ranjena. Rad bi tem ljudem pomagal osmisлити njihovo življenje, jim odprl pogled za dobro, da bi ob prijaznih ljudeh, polnih razumevanja za njihovo notranjo stisko, pozabili, da jim življenje počasi ugaša.«

p. Stanko Rozman, SJ

Janez Jalen
(6)

.” Preželj je svareče dvignil kazalec: “Vsa divjad, kar jo je lovec po nepotrebnem ustrelil, hodi strašiti na njegov grob, če je ob pogrebu tovariši s strelji ne zastraše.”

“Saj živali nimajo duše,” je ugovarjal Peter.

“Kako da ne. Že s prižnice sem slišal govoriti o živalski duši. Seveda. Precej drugačna je kakor pa človekova.”

“Prašičevo, postavim, marsikje kupijo in iz nje klobase naredé,” je podražil Tkalec.

“Le norčuj se. Dostikrat so na grobovih lovcev v snegu presledili že srnjake in gamse,” je hotel biti oča kar hud.

“Duše vendar nimajo nog,” je pripomnil Peter. Boštjan pa je razložil: “Ljudje so lahkoverni in ne ločijo sledu. Kakšni jarcí ali koze so zašle na blagoslovljen svet objedat sveže vence na grobu.”

Preželjnov oča je pomislil: “Tudi mogoče. Vedeli so pa ljudje le prav. Grdó je in po svoje greh, ubijati živad kar od kraja. Pod strelom, ki hoče samo moriti, je padel

namesto divjačine že marsikakšen človek. In bodo še. Saj ljudje se do konca dni ne bodo spametovali.” Oba, Tkalec in Peter, sta morala pritrditi očevi modrosti.

Dospeli so na most. Vsa umazana je hrumela naraščajoča Ribnica čez težke skale, ki so ji branile, da ni mogla trgati struge in bregov in izpodkopati mostu. Oča je zavil v strmino proti domu. Tkalec in Hribarjev pa sta stopila v krčmo, kamor jih je bilo pred njima že dokaj odšlo.

Vso dolgo mizo so bili na tesno zasedli lovci. Najbolj viden med njimi je bil čokati cesarski višji gozdar Vencelj, za katerega marsikdo niti ni vedel, kako se piše, ko ga je vse klicalo samo po imenu. Kadir je srednje dolgo porcelanasto pipo, ki mu pa niti do konca na pol posivele goste brade ni segla. Slovel je za najbolj izvedenega lovca v Bohinju. Kar je on nasvetoval gosposkim zakupnikom lova, je kar vselej obveljalo. Ne samo lovci, vsa hiša je lovila njegovo, danes čudno mirno in resno besedo. Nikomur niti na misel ni hodilo, da bi ga motil. Še zgovorna Mina, za

svoja leta precej obilna, kakor pač krčmarici pristoji, je le šepetaje povpraševala s čim naj komu postreže.

Peter in Boštjan sta ostala pri mizi za vrati in z drugimi vred prisluhnila Venceljnu. Hvalil je rajnega Bitenca, da je bilo nekaterim nastavljenim, manj vestnim lovcem kar nerodno. Da je Matevž, je pravil Vencelj, za svojo divjačino bolje vedel, kakor marsikateri ovčar ali kozar za svoj trop. Pa drobnica nosi zvonce, gamsi in srnjaki jih pa ne. Težko je dobiti njemu podobnega.

Lovci so pričeli stikati glave. Dva, trije so vedeli že nasvetovati, pa Vencelj je vselej odmajal z glavo in pozibali sta se mu na prsih porcelanka in brada.

Petru je bilo težko. Namenil se je bil, da z Venceljnom na samem spregovori. Sedaj so pa prezgodaj razvrli, kdo naj bo Bitenčev naslednik. Vpričo vseh se ne more ponuditi. Za vse na svetu ne. Bi se mu še dolgo posmehovali, če bi Vencelj njega odvrigel. Pa Tkalec zraven sedi, ki morebiti isto misli kakor on sam in se najbrž prav tako iz sramu ne upa ponuditi.

“Peter, kaj si se tako zagledal v mizo?” je na rahlo udaril Boštjan Petra na rame.

“O, nič, nič,” je hitel Peter tajiti svoje misli.

Tkalec je vstal in stopil k dolgi mizi naravnost pred Venceljna. “Za predobrega sem ga imel. Nič ga ni sram. Sam se gre ponujat,” je sodil Peter. Boštjan je pa glasno spregovoril: “Gospod Vencelj! Jaz vem za pravega.”

“Kdo bi bil?”

“Med nami sedi.”

Vsi so se pričeli ozirati naokrog. Tudi Vencelj je pridvignil brado.

“Koga misliš? Povej, Boštjan.”

“Hribarjev Peter.”

Dokaj parov oči je obstalo na Petru, ki je bil v zadregi kakor že davno ne. Kar zardel je. Sram ga je bilo pred samim seboj, ko je tako napačno sodil Tkalca. Pa ni utegnil razmišljati. Že je stal pred Venceljnom.

“Tak ti bi rad pristopil v našo lovsko tovarišijo?”

“Nič bi se ne branil.”

Da je bil četovodja in da se je pri vojaki nemščine naučil, so drugi hiteli dopovedovati Venceljnu.

“Zdi se mi, da boš res pravi,” je razsodil gozdar in povabil Petra, naj ga spremi proti Bistrici, da se pogovorita. Venceljnu so vsi pritrjevali, tudi tisti, ki so hoteli službo pokojnega Matevža drugim prigovoriti in jim ni bilo prav, da jo je dobil Hribarjev.

Boštjan Tkalec je bil pa zares vesel. Občutil je, kakor da je popravil grdo krivico. O Petrovi nedolžnosti je bil

trdno preverjen. Dobro, da ni na svoj sum pred nikomer niti namignil ne. Prav lahko bi se bilo dogodilo, da bi šel Peter danes namesto v Venceljnovi družbi na Bistrico – vkljenen. In če bi se kasneje tudi izkazala fantova nedolžnost, bi se ga vendarle za vse življenje prijel madež. “Res je jezik voljen moziček, pa včasih hujši kot sam hudiček.” *se nadaljuje*

ZAHVALE

Ob težki izgubi dragega in dobrega moža, očeta in starega očeta **JOŽETA VIČIČA** se prav iskreno zahvaljujemo članom in odbornikom kluba Jadran in vsem ostalim prijateljem za obiske v bolnišnici in na domu, saj je bil vesel vsakega obiska. Prav tako se zahvaljujemo za vse izraze sožalja ob njegovi smrti; za cvetje, za tolažbo in darove za Cancer Research. Lepa hvala patru Cirilu za rožni venec in pogrebno mašo ter vsem prijateljem, ki so ga spremili v tako velikem številu. Hvala pevskeemu zboru za lepo petje ob grobu. Lepo se zahvalimo članicam Jadrana za tako lepo in skrbno pripravljeno sedmino in vsem dobrim in pridnim gospodinjam, ki so prinesle toliko različnega peciva. Najlepša hvala vsem. Naj bo pokojnemu Jožetu lahka avstralska zemlja; naj počiva v Božjem miru.

Žalujče žena Kristina, hčerki Jenny in Margaret z družinama, bratje in sestra z družinami v Sloveniji in sestra z družino v Združenih državah Amerike.

Za vedno nas je zapustila draga **IVANKA ŠTEMBERGER**. Hvala vsem prijateljem iz okolice Maffre in Morwella, ki ste se udeležili rožnega venca in pogrebne maše in jo spremili na njeni zadnji poti na pokopališču v Maffri. Lepa hvala za cvetje. Hvala patru Cirilu za opravljeni pogrebni obred in misijonarki Mariji za pomoč. Ivanka, počivaj v miru. Žalujči brat Silvo z družino, sestra Kristina Vičič z družino ter hčerka Sue Fairgrieve in sin Frank z družino ter ostalo sorodstvo.

TONI CVETKO je dokončal zemeljsko življenje 28.01.2005 v Royal Melbourne Hospital. (Misli so pisale o njem v številki januar-februar 2005, stran 22). Zapustil je ženo Vero, hčerki Sonio in Tanio, vnuke Joshua, Madison, Chloe in Nikolasa. V Queenslandu je zapustil še očeta in mamu ter teto. Mami niso takoj povedali, da ji je sin umrl, ker bi bilo pretežko zanjo. Je zelo žalostna. Zapušča tudi sestri Heleno Sosič v Melbournu in Marto Sharp in brata Aleksa v Queenslandu. Vsi njegovi se zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovili od njega. Naj počiva v miru.

SYDNEY - SIDERS DISCOVER SLOVENIA!

Slovenia put on a superb show at the recent Holiday and Travel Expo in Sydney. We spoke to hundreds of visitors who were keen to find out about this little known country in central Europe. There were unending questions such as where is Slovenia, curious to know whether it's part of Yugoslavia or even Russia or is it a communist country and what language do they speak? All were surprised to learn that Slovenia has been independent for some 15 years. We thoroughly enjoyed sorting out all these misconceptions although it was an exhausting two days.

More than 30,000 people passed through the doors of the Travel Expo this year, an increase of 20% on last year, and according to our calculations around 4% of them stopped to speak with us at the

Slovenia stand. They took away brochures, books, flags, pens and hats, big smiles and knowledge. We quickly found it necessary to produce a more detailed map to show Australians that Slovenia is located right in the heart of Europe and bordering some of Europe's most popular holiday destinations. The aim of all our talking and give-away material is help spread the word that SLOVENIA IS OUT THERE WAITING TO BE DISCOVERED in central Europe.

Mr Alfred Breznik, the Consul General for the Republic of Slovenia in Sydney, organised a stand at this Expo as he has for many years before, with the generous financial supported and supply of brochures by the Slovenia Tourist Board and other brochure supplies from the Government Public Relations and Media Office and various agencies. This year there was extra energy and enthusiasm provided by the staff of Tour Operator "Beyond Slovenia", and by the knowledge and experience of Barbara Lee from Melbourne.

Naturally Mr Alfred Breznik dropped in with Mr Bojan

UNFORGETTABLE SUMMER MAGIC

Book before 15th March 2005

and travel any time before 31st July 2005

You will Receive – 10% OFF Travel Insurance,

10% OFF 10 Day Car Hire with A/C - From \$ 640

Booked with airfare and minimum 3 nights accommodation in Slovenia (conditions apply)

BEYOND Slovenia

Call Tom or Lesley for more information.

1300 55 75 01

Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000

Bertoncelj, Charge d'Affairs from the Embassy in Canberra, Father Valerijan and Father Filip to check that Slovenia was being promoted 'just right', and to offer their support. We were also delighted to meet and greet some members of the Slovenian community such as Klub Triglav Chairman Peter Kropce and his family, and many others.

After such a successful and rewarding exhibition, Barbara Lee and Lesley Blefari are determined Slovenia should be seen at the Melbourne Holiday & Travel Expo next year. Barbara Lee is a recent expatriate of Slovenia and has been assisting Mr Breznik at the Travel Shows in Sydney for a number of years. After all, Melbourne is the second largest city in Australia and so surely deserves some serious attention as do other major cities around Australia.

Yet another opportunity has now been presented in May through EuroFest 2005 in Wellington New Zealand. It will be organised by Charge d'Affairs, Mr. Bojan Bertoncelj and supported once again by Beyond Slovenia. Thus providing another occasion to present and promote Slovenia as a thriving EU country in Central Europe with unique culture and landscape for everyone to experience on their next holiday. There is so much to do to put Slovenia on the world map in Australia.

Just before I sign off, some exciting news has just been confirmed. Channel 31 Melbourne, the ethnic

community channel that was so popular is coming back and Mr Bojan Bertoncelj has successfully negotiated 13 consecutive weeks of Slovenia programs. This segment will be proudly sponsored by Beyond Slovenia, technical support and editing will be provided by Slovenian Media House and basic material supplied by TV Slovenia. Yet another way to expose Slovenia to the multi-cultural Australian market.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

***Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street
KEW VIC 3101
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811***

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbourneu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

Miditek Music Production

Recording & Tuition

Lenti Lenko OAM

Teacher Of Piano,

Organ and Keyboard.

Studio Specialising in composing, arranging,

Mixing & Recording

tel.: **03 9701 0159** mobile: **0438 256 257**

www.miditek.com.au

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih pominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleart.com

Web: www.malleart.com

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel. (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam.

Slovenem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Anthony Tomažin J.P.L.I.C.M.

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY. LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

At Royal Guardian we have one aim, to
get you the best loan and enable you to
secure your purchase.

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134

www.royalguardian.com.au

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kopal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$20.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKO ANGLEŠKI in ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$90

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

PRATIKA 2005, \$12.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

B RATJE PIRNAT

'IGNITE' - 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2005 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI.

ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2005

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 53 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

License No. 2228

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2005**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**